

شد در محیط آزمایشگاه به شخص دیگری شوک الکتریکی وارد کنند. دانشجویانی که به طور تصادفی در گروه اول قرار گرفتند، کلاه و کت‌های آزمایشگاهی پوشیدند، بنابراین احساس ناشناس ماندن در آن‌ها افزایش یافت. سایر دانشجویان لباس معمولی با تیکت اسمشون می‌پوشیدند. دانشجویان گروه اول ترجیح دادند شوک‌های شدیدتر و طولانی‌تری را اعمال کنند.

مطالعه کلاسیک دوبروسکی

ارتباطات اینترنتی قابل توجهی در شرایطی رخ می‌دهد که در آن شرکت‌کنندگان معتقدند که آنها شخصاً شناسایی نخواهند شد. و تحقیقات نشان می‌دهد که ناشناسی می‌تواند منجر به پرخاشگری شود. به عنوان مثال، در یک کار تصمیم‌گیری گروهی آنلاین، اعضای تیم که نام آن‌ها با هر یک از پیام‌هایشان نمایش داده نمی‌شد، در مقایسه با گروه‌های دیگر که در آن‌ها نام‌ها به هر نفر پیوند داده شده بود، اظهارات خصمانه‌تر و بدون حد و مرزی را بیان کردند. تنها گذاشتن نام بر رفتار شرکت‌کنندگان تأثیر گذاشت.

مشاهده‌پذیری و ناپدیدگی:

یکی دیگر از جنبه‌های ناشناس بودن، قابل مشاهده بودن یا نامرئی بودن است که نامرئی بودن در صورتی است که هیچ وب‌کم یا فیلم و عکس‌گرفتنی در آن وجود نداشته باشد. در یک محیط رودررو، ناپدیدگی ایجاد شده توسط تاریکی باعث عدم بازداری رفتاری می‌شود و افراد تمایل بیشتری به کنار گذاشتن محدودیت‌ها و هنجارهای اجتماعی دارند. نامرئی بودن آنلاین می‌تواند اثرات ضدبازدارندگی مشابهی داشته باشد. در یک کلاس درس آنلاین که در آن همه قابل شناسایی هستند، نبود قابلیت دیدن، می‌تواند فاکتور بسیار مهمی برای دانشجویانی که خجالتی‌اند و یا از نظر فیزیکی جذابیت کمتری دارند باشد تا در این محیط برون‌گراتر و با اعتماد به نفس بالاتری مشارکت داشته باشند. این دانشجویان احساس خوشایندی دارند که دیگر نگران اینکه چطور به نظر می‌آیند، یا پوزخند همکلاسی‌هایشان به خاطر انتخاب لباس‌هایشان نیستند.

مطالعاتی که نتایج حاصل از گروه‌های کاری را که از ارتباطات مبتنی بر متن، کنفرانس ویدیویی یا تعامل رو در رو استفاده می‌کنند، نشان می‌دهند که مشاهده‌ناپذیری اثرات ضدبازدارندگی آنلاین زیادی دارد. یکی از این مطالعات (Castellá و همکاران) گروه‌هایی را ایجاد کرد که از یکی از این سه محیط ارتباطی برای حل مشکل «بقا در ماه» استفاده کردند. سوژه‌ها خود را در حال فرود اشتباهی در ماه به دور از پایگاه

Anonymity

نیما تهرانی
دانشجو مهندسی کامپیوتر
دانشکده فابریک دانشگاه تهران
nimatehrani@ut.ac.ir

در عصر دیجیتال و ارتباطات پیشرفته، اینترنت به یکی از بزرگترین ابزارهای ارتباطی و اطلاعاتی تبدیل شده‌است. با پیشرفت فناوری، افراد قادر به ارتباط و تبادل اطلاعات در سراسر جهان شده‌اند، اما همچنین برخی پدیده‌ها نیز به ظهور درآمدند. یکی از این پدیده‌ها، Anonymity در اینترنت است. در این مقاله ابتدا تعریفی از Anonymity ارائه می‌دهیم سپس با ارجاع به مطالعات انجام شده، به مرور برخی جنبه‌های مختلف آن می‌پردازیم.

تعریف Anonymity:

در زبان یونانی حرف آلفا (Αα) به عنوان پیشوند منفی‌ساز استفاده دارد. برای مثال، اتمو (ατομο) به معنای تقسیم‌ناپذیر یا آتئوس (αθεος) به معنای نبود خدا. اما کلمه‌هایی که با حروف صدادار آغاز می‌شوند، این پیشوند را به صورت an تغییر حالت می‌دهد. برای مثال، آنارخیا (αναρχία) به معنای نبود قدرت و تسلط. لغت Anonymity نیز اصالت یونانی دارد و از ترکیب این پیشوند منفی‌ساز، با لغت انما (ονομα) به معنای نام، عنوان و اعتبار تشکیل شده است. منظور ما از این لغت نبود نام و اعتبار در بستر اینترنت است و از این پس از واژه‌ی ناشناسی هم در همین معنا استفاده می‌کنیم.

مطالعه کلاسیک فیلیپ زیمباردو

در این آزمایش تعدادی از دانشجویان به عنوان سوژه آزمایش جمع‌آوری شدند و آن‌ها را به دو گروه کلی تقسیم کردند. در گروه اول احساس ناشناسی در سوژه‌ها با استفاده نکردن از نام آن‌ها و انجام تسک آزمایش در تاریکی ایجاد شد. برای سایر سوژه‌ها شخصیت و قابلیت‌شناسایی بودن آن‌ها در طول مطالعه مورد تأکید قرار گرفت. سپس از آنها خواسته

